

Sommereksamen 2012 – BA-økonomi fælles prøve

Vejledende stikordskatalog

Opg 1

Sp 1. Det oplyses, at Japan uden forbehold har tiltrådt CISG.

I henh.t. art 16,1 kan tilbuddet tilbagekaldes. Den gode studerende vil inddrage art 16,2 og løse alternativt, da der ikke i opgaven er oplyst, om der er fastsat acceptfrist m.v.

Sp.2

Da både Danmark og Spanien har tiltrådt CISG, skal CISG del III anvendes til løsning af konflikten.

Sælger er forpligtet til at levere rettidigt jfr. art 30 + art 33

Da der er leveret for sent kan køber hæve aftalen jfr. art 49,1 litra a hvis misligholdelsen er væsentlig jfr art 25. der skal dog reklameres inden rimelig tid jfr. art 49,2 litra a.

Den studerende skal vurdere, om misligholdelsen skal betragtes som væsentlig. Overvejelserne herom er mere afgørende end selve resultatet.

Sp.3

Skadeserstatning skal ske i henhold til art 74-77 jfr. art 45,1b + 45,2

Udgangspunktet er, at der skal betales skadeserstatning jfr. art 74

Imidlertid må askeskyen fra Island klart falde ind under ansvarsfritagelsen i art 79,1, således at sælger ikke skal betale erstatning.

Såfremt den studerende overser, at det er CISG, der (også) skal anvendes i sp. 2+3, vil Kbl blive anvendt. Dette vil naturligvis være en fejl, men rigtigt anvendt bør besvarelsen så alligevel udløse et vist mindre antal "points").

Sp. 4

Her er der tale om nationalt køb, hvorfor købeloven er aktuel.

Der er tale om handelskøb, jfr. kbl §4,1.

Det fremgår af kbl.§28,2 at der ikke kan hæves, da vuggerobotterne er overgivet til "Ole Lukøje".

Sp. 5

Da det skyldige beløb overstiger 100.000 kr., kan betalingspåkravs-muligheden i Rpl §477a,1 ikke anvendes.

Derfor kan Robomec ikke sende sagen direkte i fogedretten, da der kræves eksekutionsfundament jfr. Rpl§478. det er således nødvendigt at Robomec fx skaffer sig forlig fra eller dom over "Tip og Top", før kravet kan inddrives gennem fogedretten.

Sp. 6

Umiddelbart kan der foretages udlæg i alt hvad debitor ejer jfr. Rpl §§507 + 508

Der er ikke i de efterfølgende §§ (509-516) noget der skulle hindre udlæg i Tip og Top's lager og/eller fakturakrav.

Den gode studerende vil evt. komme ind på, at fogeden skal tage fordringerne i forvaring jfr Rpl§523,2, men det er ikke påkrævet, da der ikke spørges herom. Ligeledes mht fjernelse af lageret og med evt. overvejelser omkring virksomhedspant jfr TL §47c – spec . stk.5. Det kan således IKKE forventes, at disse overvejelser medtages.

Opg 2

Sp 1. Den fordring OO erhverver fra NN er et omsætningsgælds-brev, jf. GBL § 11, stk. 2 nr. 2. Aftalen mellem OO og NN må helt forudsætningsvis anses for at være gyldig, idet intet i opgaveteksten indikerer andet.

OO opnår ved overdragelse til eje beskyttelse mod overdragerens kreditorer allerede fra aftalens indgåelse, hvilket kan udledes ved at slutte modsætningsvis fra GBL § 22.

Uanset dette bør OO dog sikre sig gælds-brevet rent fysisk, dels for derved at kunne eliminere eventuelle indsigelser fra skyldner (GBL § 15) og dels for at kunne eliminere risikoen for modregninger fra skyldner (GBL § 18).

Af forståelige grunde bør OO meddele skyldner, at fordringen har skiftet ejer, idet skyldner ellers med frigørende virkning kan betale forfaldne ydelser til NN (GBL § 20, stk. 1).

Sp 2. Efter GBL § 9 indestår NN for at gældsforholdet består, hvilket dog heller benægtes af skyldner.

GBL § 10 fastsætter, at NN kun indestår for skyldners vederhæftighed (betalingsevne/vilje), såfremt han har påtaget sig det. Det der her skal vurderes er, om det af NN udtalte, nemlig "at PP givet ikke ville misligholde betalingerne", kan opfattes som en sådan indeståelse for skyldnerens vederhæftighed.

Det må anses for meget tvivlsomt, at OO kan støtte ret på det af NN udtalte, men argumentationen bag en besvarelse er meget afgørende.

Sp 3. Som udgangspunkt er der ingen bindinger mod at en skyldner giver pantsikkerhed i sine ejendele for eksisterende gældsforpligtigelser. I den beskrevne situation må en besvarelse imidlertid reflektere over, om TL § 38 stiller sig hindrende i vejen. (Det vil være en klar fejl at inddrage TL § 37, idet der er tale om en villa). De tre forudsætninger i TL § 38 der skal vær opfyldt for at pantsætning af solfangerne forhindres, er, 1/skal være indlagt i bygningen 2/ til brug for bygningen 3/ på ejerens bekostning. Her må umiddelbart fastslås, at 2/ og 3/ er opfyldt og meget taler givet for, at 1/ også er opfyldt, men dette kan dog problematiseres.

En rigtig og forventelig løsning vil konkludere, at pantsætning hindres af TL § 38, men en løsning der problematiserer vedrørende 1/ må accepteres.

Sp 4. Det centrale her er at få overvejet om der er handlet culpøst af NN's montør, hvilket vil være en første forudsætning for at NN kan kræve erstatning af denne. Det må dog antages, at der er handlet uagtsomt, og dermed culpøst. Det at tabe en solfanger er måske isoleret set et hændeligt uheld, men at stille de 9 andre et sådant sted, at den der tabes kan ramme disse, virker bestemt ikke gennemtænkt. De øvrige betingelser for at kunne kræve erstatning må anses for opfyldte, nemlig, tab, årsagssammenhæng og adækvans.

Handlingens beskaffenhed kan næppe anses som værende stærkere end en simpel uagtsom handling.

Den forventelige løsning vil herefter tage afsæt i EAL § 23, stk. 3, jfr. stk. 1 og der nå frem til, at NN ikke få erstatning hos sin montør.

Sp 5. Her forventes at en løsning fastslår, at svigerfaderens kautionsløfte er afgivet ud fra den forudsætning, at NN's far også var kautionist, hvilket endvidere ud fra det i opgaveteksten beskrives, må stå klart for banken.

Ved en eventuel misligholdelse ville svigerfaderens forventning derfor være, at de to kautionister skulle bære tabet med 50 % hver, jfr. princippet i GBL § 2, stk. 2.

Denne situation er ikke til stede, hvilket klart må tilskrives bankens adfærd, hvorfor svigerfaderen vil kunne nøjes med at indfri 50 % af det der er misligholdt.

Sp 6. Ejendomsforbeholdet må anses som gyldigt. Jfr. KAL § 34, stk. 1, sammenholdt med KAL § 50, stk. 2. Det forventes at en opgave i det mindste berører, at uden for forbrugerforhold, er ejendomsforbehold ikke betinget af, at der er præsteret udbetaling.

Sp 7. Den centrale bestemmelse er KAL § 29. Det må forventes, at en opgaveløser kan fastslå, at tilbagetagelse tidligst kan ske ved udgangen af marts måned. En særdeles god besvarelse fastslår i øvrigt, at KAL § 29 også gælder uden for forbrugerforhold, jfr. KAL § 49.